

[Aksel Møller.]

sin egen kommunes hjemmeværende styre, da dette styre søgte at stive landsstyret af i denne for landsstyret og hjemmestyret så vanskelige sag. Det forekommer mig, at da kunne det ærede medlem, hvis han ikke havde kunnet støtte det kommunestyre, hvorfra han stammer, og som han er formand for, passende have ladet være med at ulejligede telegrafren.

Bertel Dahlgaard: Det ærede medlem hr. Kristen Amby rettede nogle bemærkninger til det radikale venstre. Jeg vil gerne straks sige, at jeg påskønner den venlige tone overfor vort parti, der gik igennem det ærede medlems tale, men jeg er overbevist om, at han vil forstå, at jeg ikke kan tjene ham i på få minutter at gennemdrøfte verdensomspændende problemer med ham. Når det ærede medlem hr. Kristen Amby mener at kunne fastslå resultaterne af den politik, der ude i verden er under udvikling i disse dage, og hvis rækkevidde verdens statsmænd i dag vel end ikke er i stand til at klare for sig selv, finder jeg det mere end dristigt. Det er også værd at minde om, at vi befinder os på et tidspunkt, da følgerne af brintbomben, fjernrakettvåben, alle masseødelæggelsesmidlerne er inde i en udvikling strategisk og militært, som helt ligger hen i tåge, og hvor et af de største spørgsmål for Danmark er, hvad denne udvikling kan medføre af konsekvenser for os. Måske et af de største spørgsmål, der vil opstå for det ærede medlem hr. Kristen Amby, da vil være, om hans parti under denne udvikling vil være i stand til en mere fordomsfri behandling af militære problemer udfra andre forudsætninger end hidtil. Jeg tror, det ærede medlem skal vente til efteråret med en videre udvikling af sine tanker. Vi har alle pligt til at vurdere problemerne udfra de på ethvert givet tidspunkt foreliggende forhold og kendsgerninger, og jeg håber, at også det ærede medlem vil være rede dertil til sin tid.

Det ærede medlem hr. Kristen Ambys fremkom endvidere med en udtalelse vedrørende den praktiske politik. Det ærede medlem talte om det radikale venstres forhold til den såkaldte liberale front. Ja, jeg må sige til det ærede medlem, at for mig har et sådant udtryk som liberal front

overhovedet ingen interesse; det, der har interesse for mig, er, hvad man forstår ved liberalisme. Jeg har i mit liv oplevet så meget af dette, at man smukt camouflerer konservativ politik under navnet liberalisme — denne bemærkning tager ikke sigte på det ærede medlem hr. Kristen Amby personligt i samme omfang som på andre indenfor hans parti, men jeg er overbevist om, at det ærede medlem forstår mig.

Jeg er også overbevist om, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen gør det. Han forstår meget vel, at når man kommer i liberalismens klædebon, men med toldbelagt parlamentærflag, så er tidspunktet inde, da man skal passe på sit milieu. Det ærede medlem talte om arv og milieu — jeg ved ikke, om det ærede medlem ønsker, vi skal tale om det milieu, han og jeg hver for sig bevæger os i; det har jeg ikke noget imod at gøre, hvis det måtte ønskes. Vi har vor arv fra bondevennerne, den arv, det ærede medlem og hans parti glemte, da det radikale venstre dannedes i disse dage for 50 år siden, og hvor det ærede medlem — ja, det ærede medlem var vel ikke selv tilstede dengang, men hvor det ærede medlems parti valgte sig et andet, måske finere selskab.

Det ærede medlem hr. Kristen Ambys udtalelse har iøvrigt en vis tilknytning til et spørgsmål, der fra anden side er rejst her i dag, særlig af det ærede medlem hr. Erik Eriksen og det ærede medlem hr. Aksel Møller, nemlig spørgsmålet om, i hvilket omfang der kan samarbejdes med det radikale venstre under hensyn til, at vi ikke har kunnet billige den militærpolitik, der føres. En vurdering deraf må jeg overlade til andre. Såvidt jeg ved, har det radikale venstre ikke været påtrængende overfor nogen, men det undrer mig noget, at særlig det ærede medlem hr. Erik Eriksen rejser spørgsmålet. Der har jo ellers været tidspunkter i disse år, hvor det ærede medlem nok har haft tanke for eller ønske om et samarbejde med det radikale venstre til trods for, at han og hans parti havde et andet standpunkt til militærpolitikken, men det var måske — jeg erindrer det ikke rigtigt — før det berygtede kontaktudvalg mellem venstre og det konservative folkeparti nedsattes.

I det hele taget lagde jeg mærke til, at